

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiorvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

799. An, & quid hac in parte sit speciale circa resignatarium, an & qualiteris capere possit aut debeat possessionem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74485)

quàm ea solemnitas peracta sit, non censetur acquisita possessio. Laym. loc. cit. citans Abb. ubi ante. num. 7.

Quaestio 799. An, & quid hac in parte speciale sit circa resignatarium, an, & qualiter is capere possit aut debeat possessionem?

Respondet primò Paris. de resign. lib. 10. q. 6. n. 27. & 31. communem opinionem esse, & ita servari de stylo & praxi, quòd resignatarius non possit proprià auctoritate capere possessionem, alioqui esse nullam, & jure attentatorum revocari. citat pro hoc Pontan. de spol. l. 1. c. 9. nu. 94. & Roffinacum de benef. c. 12. n. 13. hinc debere resignatarium requirere loci Ordinarium, vel alium, ut stante resignatione & provisione, illum mittat in possessionem, qui solet accedere, vel mittere alium in loco beneficii, & ibi tradere resignatario possessionem per introitum & osculum ad altare, per traditionem clavium vel bireti, vel asperisionem aquæ lustralis &c. & Notarius præfens conficit de hoc instrumentum. Paris. l. cit. n. 45. 46. 47. citans Rebuff. in pr. de miss. in possess. num. 12. & 13. Roffinac. ubi ante.

2. Respondet secundò cum distinctione aliqua Card. de Luc. de benef. d. 37. n. 12. dum ait: quòd possessio capta per resignatarium, non citato resignante possessore, neque adito Executore deputato in literis, sit invalida & vitiosa; quia necessitas adeundi Executorem procedit in gratia in forma dignum, continente mandatum de providendo, seu provisionem conditionalem, quatenus Executor provisum idoneum & dignum repererit, ideòque nulla & intrusoria censenda est possessio, quam sine facto Executoris provisus ita apprehendit. Secus autem est, ubi agitur in forma gratiosa; tunc enim licet deputari soleant Executores in literis, attamen id fit in gratiam & favore provisum, cui Executor assistat, & opem & brachium auctoritate Apostolicâ præstat adversus oppositores de facto; non autem quòd præcisam necessitatem habeat ipsum adeundi; quia verius est, provisum in forma gratiosa posse capere possessionem proprià auctoritate, abque necessitate citandi resignantem, quoties resignatio est pura. citat pro hoc Garc. p. 5. c. 2. n. 133. Paris. de resign. l. 10. q. 3. n. 53.

Quaestio 800. Quomodo acquiratur possessio beneficii per collationem; vel si non, quid huic superaddatur per possessionem?

Respondeo ad primum: possessio beneficii non transfertur juxta c. Bertholdus. de re judic. Paris. de resign. l. 10. q. 6. n. 4. citans Rebuff. in pr. tit. requisita ad collat. n. 22. est enim possessio quid facti; ideòque ad alium non transit, nisi sit per eum apprehensa. l. cum heredes. ff. de acquir. possess. Paris. loc. cit. num. 6. citans Rebuff. tit. de permur. n. 17. & Paris. conf. 96. n. 3. vol. 4. Et regulariter loquendo, possessio non transit in quempiam ipso jure. l. Pomponius. l. cum heredes. ff. de acquir. possess. Paris. l. 3. q. 8. num. 54.

2. Respondeo secundò: quamvis possessio ad collationis perfectionem necessaria non sit. Castrop. cit. p. 32. in beneficialibus tamen corroborat titulum. Paris. de resign. l. 7. q. 1. n. 101. citans Rotam decis. 10. n. 1. de prab. in antiq. Et licet ex sola canonica institutione seu collatione abque traditione aut apprehensione possessionis jus in illo beneficio

acquiratur provisus, c. ult. de concess. prab. in 6. & ibi DD. communiter. Paris. l. 10. q. 6. n. 2. citans in specie Anchar. Gemin. Franc. in cit. e. Abb. in c. cum autem. & cap. suggestum. de jurep. ita ut si provisus post acceptatum à se, vel per procuratorem beneficium moriatur ante apprehensam possessionem, beneficium verè vacet per mortem illius, Paris. ibid. num. 54. loquens in specie de resignatario: jus tamen illud efficax non est, antequam provisus capiat possessionem. Paris. cit. q. 6. n. 3. citans Rebuff. conf. 186. n. 19. quo fit, ut ante apprehensam possessionem provisus non possit administrare in beneficio sibi collato. Paris. loc. cit. n. 7. citans Abb. in c. transmissa. de elect. Selv. p. 2. q. 15. Feder de Senis conf. 234. Franc. in c. eum. qui. de prab. in 6. Rebuff. de pacificis possess. n. 234. & 251. cum communi; de quo tamen vide dicenda ex Laym. questione post hanc tertia. Nec fructus percipere. Paris. ibid. n. 8. citans C. Parisium conf. 5. n. 21. & 22. & conf. 39. n. 7. vol. 4. Porro contrarium de installatione tradit Lott. l. 1. q. 27. n. 24. ubi quòd Abbas & Episcopus confirmatus post ostensas Conveniunt vel Capitulo literas ante installationem possit administrare in spiritualibus & temporalibus, & percipiendis fructibus; nisi habeat aliud consuetudo; quod tamen, credo, intelligit de installatione diversa ab ea, quæ fortè traditur possessio.

Quaestio 801. An, & qualiter acquiratur possessio per investituram?

Respondeo primò: investitura, seu institutio in beneficio, quæ fit in absentia rei per anulum, vel bireti impositionem, non tribuit possessionem corporalem, Argumento c. proposuit. de concess. prab. Laym. ibid. n. 3. Idem habet in c. nosti. de elect. n. 5. ubi: possessio per investituram, etiam quæ fit, seu habetur post tituli collationem, vel institutionem in beneficio, ordinariè non transfertur, Argumento l. pradia. de acquir. possess. c. perpetuas. de donat. juncta gl. sed plerumque tantum est significativa juris antea accepti, nec non facultatis possessionem vacantem intrandi vel acquirendi, aut eam petendi, si ab alio corporaliter introducendus est investitus, uti idem præstat investitura, dum hac interdum fit, unà cum verbali institutione, seu tituli traditione, nisi quòd hæc præterea contineat & significet translationem juris & tituli. eadem habet Laym. in disp. de Prælat. q. 113. & Theol. mor. l. 3. tr. 1. c. 7. Idem sentit Lott. l. 1. q. 27. n. 27. contrarium sentire videtur Paris. l. 7. q. 2. n. 103. ubi: quasi possessio beneficii non acquiritur, nisi ex investitura facta à persona Ecclesiastica ad hoc deputata, citat pro hoc Rebuff. in pr. tit. de missione in possess. nu. 11. Sic neque sufficit à potente tradere possessionem, data investitura signo aliquo manifestata, nempe pileo, libro, annulo; quia hæc investitura solum opere confirmat collationem, seu institutionem verbo factam, vel saltem dat licentiam & facultatem ipsi instituto, ut beneficii vacantis possessionem apprehendat; non tamen est ipsa beneficii possessio, quæ corporalem traditionem beneficii expostulat. Castrop. cit. p. 32. n. 7. ex Covar. l. 3. var. c. 16. num. 10. Quamvis etiam nu. 4. Castrop. dicat, talem investituram factam à Prælato collatore, habente simul potestatem tradendi corporalem possessionem beneficii, censeri debere vel ipsius possessionis traditionem, vel saltem facultatem eam apprehendendi; siquidem ad perfectionem collationis necessaria non est.